

قراردادهای جدید نفتی به پارس جنوبی رسید؛ امضای توافقنامه ۴/۸ میلیارد دلاری برای توسعه فاز ۱۱

رضا میرومحرابی، شرکت ملی نفت ایران

انتقال فناوری از دیگر مزایای مدل جدید قرارداد نفتی است که کمک می کند ایران بتواند به واسطه همکاری با شرکت های بزرگ بین المللی در بخش های مختلف به ویژه EOR و IOR به دانش روز دسترسی پیدا کند.

در بحث استفاده از توان داخلی نیز باید اشاره کرد با ظرفیت سنجی شرکت های داخلی، این سازندگان می توانند در ساخت سکوهای تقویت فشار گاز فاز ۱۱ همکاری کنند. معاون امور مهندسی و توسعه شرکت ملی نفت ایران در این باره می گوید: «به منظور افزایش مشارکت سازندگان داخلی در طرح های توسعه ای باید مدیریت هزینه اعمال کرد. با کاهش هزینه ها و ظرفیت سازی پیش بینی می شود بتوان سهم داخل در فاز ۱۱ پارس جنوبی را به ۷۰ درصد افزایش داد.»

قرار است میعانات تولیدی این فاز به پالایشگاه سیراف و خلیج فارس و اتان و ال پی جی آن به پتروشیمی ها ارسال شود، از این رو برای تولیدات این فاز برنامه ریزی شده است. توسعه نیروی انسانی و استفاده از نخبگان نیز در برنامه کاری شرکت ملی نفت ایران بوده ضمن اینکه وزیر نفت نیز بر استفاده شرکت های خارجی از نیروهای داخلی تاکید کرده است. ■

که پس از حدود سه سال تولید از این میدان، تجهیز این فاز به سکوی تقویت فشار گاز ضرورت دارد.

در قرارداد فاز ۱۱ کنسرسیون میمشکل از شرکت توتال (با سهم ۵۰/۱ درصد)، شرکت سی ان پی سی (با سهم ۳۰ درصد) و شرکت پتروپارس (۱۹/۹ درصد) حضور دارند. فاز ۱۱ از جمله فازهایی است که در منطقه مرزی مشترک با قطر قرار دارد از این رو برداشت گاز آن از اهمیت ویژه ای برخوردار است.

با توجه به اینکه تولید گاز از فاز ۱۱ پارس جنوبی بعد از گذشت سه سال از زمان قرارداد انجام می شود، افزایش ازدیاد برداشت در سال سوم تولید اهمیت دو چندان می یابد.

بر اساس این قرارداد، ضریب بازیافت در فاز ۱۱ به درصدهای بسیار بالاتری نسبت به متوسط ضریب بازیافت میداین گازی خواهد رسید و از این رو می توان از این فاز به عنوان الگویی برای افزایش ضریب بازیافت سایر فازها استفاده کرد. مسئله مهمی که در قراردادهای جدید نفتی به آن توجه شده این است که در صورتی که پیمانکار نتواند به ظرفیت تولید مقرر دست یابد ممکن است اصل سرمایه ای که انجام داده هم بی بازگشت بماند.

توافقنامه طرح توسعه فاز ۱۱ پارس جنوبی سه شنبه، ۱۸ آبان میان شرکت ملی نفت ایران و کنسرسیون میمشکل از شرکت های توتال فرانسه، شرکت ملی نفت چین (سی ان پی سی) و شرکت پتروپارس به ارزش ۴/۸ میلیارد دلار با حضور بیژن زنگنه، وزیر نفت و علی کاردر، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران، مدیران شرکت های توتال، سی ان پی سی، پتروپارس و دیگر مسئولان نفتی امضا شد. ظرفیت برآورد شده تولیدی این پروژه معادل ۱/۸ میلیارد فوت مکعب گاز در روز است که از سال ۲۰۲۰ میلادی مطابق ۱۳۹۹ شمسی به بهره برداری می رسد. فاز ۱۱ پارس جنوبی دارای ۳۰ حلقه چاه است که با نصب و راه اندازی دو سکوی تولیدی هر یک با ۱۵ حلقه چاه، تولید روزانه ۲ میلیارد فوت مکعب گاز (۵۶ میلیون مترمکعب در روز) از این میدان محقق می شود. مرحله توسعه شامل ساخت ۲ سکوی سرچاهی، ۳۰ حلقه چاه و ۲ خط لوله زیر دریایی ۳۲ اینچ برای واحدهای موجود فرآوری گاز در خشکی خواهد بود.

قرار است کنسرسیون حدود ۲ میلیارد دلار برای توسعه مرحله اول این فاز هزینه کند. بر اساس مفاد این موافقتنامه (HOA) شرکت توتال مراحل مناقصاتی که قراردادهای آنها در سال ۲۰۱۷ واگذار می شود را از هم اکنون آغاز خواهد کرد. در فاز دوم، کنسرسیون تاسیسات فراساحل افزایش فشار گاز برای ثابت نگه داشتن سطح تولید را بعد از چند سال از شروع عملیات مرحله اول، طراحی و نصب خواهد کرد. با نصب سکوی تقویت فشار گاز در فاز ۱۱، ضریب بازیافت گاز از پارس جنوبی افزایش می یابد.

با امضای قرارداد فاز ۱۱، آخرین طرح توسعه میدان مشترک پارس جنوبی تعیین تکلیف شد. این قرارداد نتیجه نشست های متعدد شرکت ملی نفت با اعضا کنسرسیون بوده و نسبت به سایر قراردادهای توسعه ای جامع و کامل تر است.

نخستین برداشت گاز از فاز ۱۱ پارس جنوبی، ۴۰ ماه پس از امضای قرارداد محقق می شود

عکاس : حمیدرضا نوروزی